

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

23. september 2021

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 421 (Alm. del) af 14. september 2021 stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF)

Spørgsmål

Danske beregninger viser, at den grønne omstilling vil føre til betragtelige besparelser i sundhedsudgifterne i form af bedre kostindtag og mindsket luftforurening, besparelser der er i en størrelsesorden, hvor de kan være med at finansiere store dele af den grønne omstilling. Vil ministeren oplyse om disse besparelser indregnes i de økonomiske modeller for den grønne omstilling, og hvis ikke, findes der da planer på at gøre det?

Svar

Det bemærkes indledningsvist, at udviklingen i sundhedsudgifterne ikke mekanisk afhænger direkte af fx ændrede kostvaner eller luftforureningen, men prioriteres og tilrettelægges løbende som led i den samlede udgiftspolitik, jf. nedenfor.

Den klima- og miljøøkonomiske model GrønREFORM, som er under udvikling, vil kunne bruges til at udarbejde sammenhængende og konsistente vurderinger af klima- og miljøeffekterne af den økonomiske politik samt samfunds- og erhvervsøkonomiske effekter af miljø-, energi- og klimapolitik. Sådanne vurderinger kræver en særligt detaljeret beskrivelse af de brancher og sektorer i økonomien, som har væsentlig klima- og miljømæssig betydning.

GrønREFORM indeholder bl.a. en offentlig sektor, som udleder drivhusgasser gennem sit forbrug af en række forskellige varer og tjenester, fx el, varme, brændstoffer, fødevarer mv. Drivhusgasudledningerne fra den offentlige sektor kan dermed potentielt reduceres gennem et mindre forbrug af varer og tjenester, fx i sundhedssektoren, der bidrager til drivhusgasudledningerne. Såfremt bedre kostindtag og mindsket luftforurening mv. giver anledning til en reduktion i udledningen af drivhusgasser fra den offentlige sektor, fx gennem lavere aktivitet i sundhedssektoren, vil der således isoleret set være en klimaeffekt herfra. I praksis vil effekten dog afhænge af, hvad de potentielt frigjorte midler bliver brugt til, og der er ikke noget, der sikrer, at midlerne i stedet vil blive udmøntet til fx den grønne omstilling, jf. nedenfor. Det bemærkes hertil, at kostindtag ikke indgår i GrønREFORM, ligesom der heller ikke er en sammenhæng mellem luftforurening, sundhedsudgifter og drivhusgasudledninger i den offentlige sektor i modellen.

I Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger, som bl.a. ligger til grund for den økonomiske udvikling i GrønREFORM, følger udgifterne til offentligt forbrug på langt sigt det såkaldte demografiske træk samt et princip om, at det offentlige forbrug under en uændret befolkningssammensætning skal udgøre en konstant andel af BNP.

Væksten i det demografiske træk er et beregningsteknisk mål, der opgør, hvor meget ressourceanvendelsen til det samlede offentlige forbrug rent mekanisk vil ændre sig, hvis befolkningen ændrer sig, og det forudsættes, at den reale udgift pr. bruger er fastholdt uændret. Overordnet beregnes det demografiske træk på det offentlige forbrug således ved mekanisk at sammenholde den forventede befolkningsudvikling med historiske gennemsnitlige reale udgifter pr. bruger, dog med en korrektion for delvis sund aldring. Der er tale om en overordnet beregning baseret på det samlede offentlige forbrug, dvs. ikke en særskilt fremskrivning af sundhedsudgifter mv. Beregningen af det demografiske træk skal generelt fortolkes med varsomhed.

Den konkrete prioritering af de offentlige udgifter, herunder til sundhed, grøn omstilling mv. sker løbende i forbindelse med tilrettelæggelsen af udgiftspolitikken, som bl.a. finder sted i forbindelse med de årlige finanslove og økonomiaftaler med kommunerne og regionerne.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister